

πυκνώσεις, αί όποιαί μέ ώδήγησαν νά διακρίσω τήν περίοδον ώς εξής :

« Έν καλόν ύάλιον εις τόν πύργον του Έπισκόπου εις τό καθίσμα του Διαβόλου — τεσσαρακοστή πρώτη μούρα και δεκατρία λεπτά—βορειοδυτικώς — κύριον στέλεχος έβδομος κλάδος πρός άνατολάς — έβριψε από άριστερόν όφθαλμόν τής κεφαλής νεκρού—γραμμή μελίσης από τό δένδρον διά τής σφαίρας πεντήκοντα πόδες πέραν».

— Η διαίρεσις αύτη δέν μ' έμποδίζει ν' άπομένω εις τό σκότος.
— Κ' έγω άπέμεινα εις τό σκότος διά μερικάς ήμέρας κατά τάς όποιας έπροσπάθουν ν' άνακαλύψω εις τά περιχώρα τής νήσου έν οιονόηποτε κτίριον καλούμενον **πύργος του Έπισκόπου**. Μή κατορθώσας ν' άνεύρω τοιοϋτο ήτοιμαζόμην νά εύρίνω μεθοδικώς τόν κύκλον τών έρευνών μου, όταν εκάεφθην ένα πρωί ότι τό Bishop's hostel ειχεν ίσως σχέσιν πρός άρχαίαν τινά οικογενειαν Βισόπ, κάτοχον παλαιάς οικίας εις τεσσάρων περίπου μιλίων άπόστασιν πρός άρκτον τής νήσου. Μεταβάς τότε εις τήν φυτείαν ήρχισα νά έρωτώ περί τούτου τούς πρεσβυτέρους τών Μαύρων, μέχρις ου έμαθα από μίαν γραίαν άρχπίαν, ότι ειχεν άκούσει περί τινος **πύργου του Έπισκόπου** και ότι ήδύνατο νά μέ ώδήγηση εκεί, δέν ήτο όμως ουτε πύργος ουτε ξενοδοχείον, αλλά μεγάλος βράχος.

[“Έπειτα τό τέλος]

ΑΝΟΙΚΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Αγαπημένε μου φίλε!

Χθές τή νύχτα, μετά τό ίπποδρόμιο, παρασύρθηκα κι' άργησα νά πάω σπίτι μου. Κι' άργά, που πήγαίνα, απάντησα στο δρόμο ένα φίλο μου νά γυρίζει δλομόναχος. « — Έγω άύπνίες, μέ ειπε, και μήν τά ρωτῆς τί τραβάω! . . . Μαρτύριο! . . . μόλις στις 4 κατορθώνω νά κοιμηθώ». Τόν ξέρω πολύ τό φίλο μου, κι' άφτό τό πάθημά του άν δέν τΰζερα, τό φανταζόμουνά όμως. Έίνε νευρασθενικός.

Νευρασθενικός. Δηλαδή έχει τήν άρώστεια τής εποχής. Δηλαδή εινε ένα από τά εκατομμύρια θύματα, που ή άγνωστη μούρα έχτύπησεν άφτό τόν αιώνα. Νευρασθενικός! Και δεσπόζει σ' άφτόνα—τονέ ρώτησα και μέ τάπε—τό στίγμα τής άύπνιας και τής βαριοκεφαλιῆς, μιά περιοδική ραγιαλγία, — τεμπελιά τή διέκρινε άφτός — και ψυχικά φαινόμενα, μερικῆς φορές σέ τέτοια ένταση, που δέ μπορείς νά ξεχωρίσεις τί θέλει, που και εκφυλισμένος μπορείς νά περάσει και φρενοπαθής. Φτωχό θύμα τής μοίρας σου, δυστυχισμένο μου φίλε!

Τ' εινε λοιπόν άφτή ή νευρασθένεια, που κυρίειφε κάθε σπιθαμή τής γής; Τή βρήκα και σέ χωριοϋδία ακόμα στο τελευταίο μου ταξίδι. Ποιά εινε ή άφορμή τής; Τί νά σέ πώ, φίλε μου! Η άρώστεια άφτή, άπληγ νεύρωση, μέ τά κεφαλικά της συμπτώματα, νευρασθενικό κράνος του Σαρκό, ήλιγκους, άύπνίες κι άλλες ειδικοισθητικῆς ταραχές : μέ τά ψυχικά της, διαστροφή του χαρακτήρα, νοσοφοβία, κάποτε και διαθέσεις εκφυλιστικῆς : μέ τά νωτιαία της, ραγιαλγία και άλλες διαταραχές αισθητικῆς, κινητικῆς, άνταναχλαστικῆς, άφροδιαστικῆς : μέ τά σπλαχνικά της, ταραχές κοιλιάς, άντέρων, άναπνοῆς, κυκλοφορίας, άγγείων... που παρουν-

σιάζεται στον ένα μ' άφτά τά στίγματα και στον άλλο μ' εκείνα ή άρώστεια άφτή, είτε κληρονομική, όταν πληρώνει ξένες άμαρτίες, είτε κι' ιδιόχρητη, άμα πληρώνει κόπους διανοητικούς φυσικούς, συγκινήσεις, τραυματισμούς, καταχρήσεις, τοξικές αιτίες — βάλε έδω και τά μεθύσα, — ή άλλες όργανικές άρώστειες, ένα ξέρω, πῶς κυρίειφε τόν κόσμο και πῶς, ίσως, γίνε ή μητέρα σ' άλλες πιό μεγάλες νευρικές άρώστειες, γιατί σπάνια κρατιέται ή όμοφυλία τής νευροπαθείας στην κληρονομικότητα, και τότες εινε νά κλαίει κανείς από τόρα τήν τύχη τών παιδιών μας. Κι' ή γιατρεία τής νευρασθενείας; “Ω! ή κληρονομική πές, πῶς δέ γιατρεύεται καθόλου» κι' ή ιδιόχρητη θέλει τέτεια μέσα, που πολλές φορές ό άρρωστος, χωρίς νά φαντάζεται από τήν άφετηρία άφτή τί μπορεί νά βγει, προτιμάει νά ύποφέρει, παρά νά κάμει τή θεραπεία, που ή επιστήμη του όρίζει. Γιατί άπαράιτητο θεραπευτικό μέσο εινε ή άφορμή έπαθες από τοϋτο : πρέπει νά πάψεις νάν τό ξανακάμεις. Έίνε ή ψυχοθεραπεία, πολλές φορές ή μόνη αποτελεσματική, μέσο που δείχεται ή θέληση του άρρωστου κι' ή τέχνη του γιατρού' θεραπεία δηλαδή ιδέας και ύποβολῆς. Έίνε ή νευροθεραπεία, ή γυμναστική, τό τρίψιμο τών μυών. Κι' έπειτα εινε ή ηλεκτρισμός, τό περισσότερο γιά τήν ιδέα του άρρωστου και τά φάρμακα, που καμιά περίπου ως τόρα θεραπεία δέ δείχουν μόνη τους, γιατί κι' άφτά δίνονται ή γιά ιδέα ή γιά προσωρινή καθήσυχαση, όπως τό Sulfonal κι' άλλα γιά τήν άύπνια, όπως τό ύγρδ του Pearsons κ.τ.λ. γιά τονωτικό.

Άφτή εινε ή νευρασθένεια, ή άρώστεια του αιώνα μας. Γέννημα, ίσως τής μεγάλης διανοητικῆς έργασίας : ίσως του μεγαλειτέρου κοινωνικού άγώνα τής ζωῆς : ίσως συμπαθητικό και μιμητικό : ίσως κληρονομικό τών πολεμικῶν καταστροφών του Ναπολέοντα και τών άλλων, που όλο τόν άνθό τής ζωῆς έρήμαξαν και μόνο τους χηλοισακατεμένους άφισαν νά πολλαπλασιάσουν τό γένος μας : βέβαια όλων άφτών μαζύ και πολλών άλλων ακόμα.

Άπ' άφτή τήν άρώστεια πάσχει κι' ό φίλος μου, που γυρίζει ως τις 3 από τά μεσάνυχτα.

Σέ φιλω
ΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Αναγνώρισις καθαράς μετάξης μαύρης.

Πῶς δύναται τις νά αναγνωρίση καθαράν μετάξαν ; Καιει τεμάχιον τής μαύρης μετάξης ή του μεταξωτου ύφασματος, τό όποιον θέλει ν' αγοράση και ή τυχόν νόθευσις φανερώνεται ταχέως, διότι ή μὲν καθαρά μετάξα συστρέφεται (σγουραίνει) άμέσως, σβύνει ταχέως και καταλείπει όλιγην τέφραν χρώματος καφέ, πολύ άνοιχτού' ή δέ νοθευμένη μετάξα (ήτις εύλόγως καθίσταται λιπαρά και θραύεται) καιει πολύ άργώς και καταλείπει βαθέος καφέ χρώματος τέφραν, ήτις κατ' αντίθεσιν πρός τήν τής καθαράς μετάξης δέν συστρέφεται αλλά κυρτούται. Έάν τις πιέση τήν τέφραν τής καθαράς μετάξης διασκορπίζεται, ενώ μέ τήν τής νοθευμένης δέν συμβαίνει τοϋτο.

Ηλεκτρικός σιδηροδρόμος επί του πάγου.

Έπί του πάγου του Νέβα πρόκειται νά σρωθῆ σιδηροδρομική γραμμή πρός συγκοινωνίαν δι' ήλεκτρικού σιδηροδρόμου. Η ιδέα αύτη έπηλθεν εις τήν φισλανδικήν άτμοπλοικήν εταιρίαν, ής τά άτμόπλοια εκτελοϋσι

γραμμάς κατά τό θέρος επί τής Φοντάνκας, διά τήν συγκοινωνίαν τών νήσων. Κατά πρωτον ληφθήσεται ύπ' όψιν τό διάστημα από τής γεφύρας τών άνακτόρων μέχρι τής άνόδου Μύτνυ επί τής πρός τήν Πετρούπολιν πλευράς, όπου ή συγκοινωνία εξετελείτο μέχρι τουδε δι' ώθουμένων έλικύθρων. Ηδη παρέδωσεν ή εταιρία εις τόν στρατηγόν Βάαλ, φρούραρχον, τό σχέδιον του ήλεκτρικού σιδηροδρόμου μέ τήν παράκλησιν νά επιτρέψη διά τόν προσεχῆ χειμώνα τήν έναρξιν του ήλεκτρικού σιδηροδρόμου. Η γραμμή θά τοποθετηθῆ επί πλαισίων 0,71 του μέτρου ύπεράνω τής επιφανείας του πάγου. Τό πλάτος του δρόμου θά εινε 42 δακτύλων. Η γραμμή θά γείνη μονή μέ εκκλισιν εις τό μέσον του Νέβα. Κατ' αρχάς θά τεθῶσι τέσσαρες άμαξαί εις έներγειαν δι' είκοσιν επιβάτας εκάστη, μέ ταχύτητα 20 βεστίων (1 βέστιον = 1066,79 μέτρα) καθ' ώραν. Εις εκάστην άμαξαν θά ύπάρχη χειροκίνητον στόππερ. Η τιμή του δρόμου θά εινε 3 καπικία δ' εκάστον πρόσωπον, ενώ εις τά έλκυθρα πληρώνει τις 5. Ο σταθμός μετά τής άτμαμάξης θά εινε έντός λέμβου και θά μένη εις τήν άνοδον του Μύτνυ. Εις άμφοτέρας τάς εχθας θά κτισθώσιν ιδιαίτερα παραστεγάσματα και οικίσκοι φωτιζόμενοι δι' ήλεκτρικού φωτός.

Τί έστοίχισεν ή ανακάλυψις τής Αμερικῆς ;

Πόσον έστοίχισεν ή ανακάλυψις τής Αμερικῆς ; Φύλλον τι τής Γενούης παρέχει, πρός σύγκρισιν μέ τά έξοδα συγχρόνων εξερευνητικῶν ταξειδιών, έξ επισήμων έγγραφων, τό άθροισμα τών έξόδων άτινα έστοίχισεν ή ανακάλυψις τής Αμερικῆς. Ο Κολόμβος έλάμβανεν έτήσιον μισθόν 1600 λίρας (φράγκα). Οι δύο πλοίαρχοι τών πλοίων αύτου έλάμβανον ανά 900 λίρας. Ο μισθός του προσωπικού του πλοίου περιελάμβανε 12 λίρας και 25 εκατοστά διά τό άτομον και τόν μήνα. Η έξοπλασις του στόλου ήξίζε περίπου 14000 λίρας. Τό όλον έστοίχισεν ή ανακάλυψις τής Αμερικῆς 36000 λίρας.

Αγάλματα εκ χαρτου.

Αγάλματα εκ χαρτίου εινε ή νεωτάτη έφεύρεσις τής άμερικανικῆς βιομηχανίας του παπιέ-μασσέ. Ο κ. Σουτ έν Πιτσβούργω, όστις κατεσκεύασε τούς τροχούς τών σιδηροδρόμων εκ χαρτίου, όστινες λέγεται ότι εινε πολύ στερεώτεροι τών μεταλλικῶν, κατασκευάζει νυν και άγάλματα εκ χαρτίου στερεώτατα. Κατά πρωτον κατασκευάζει συρμάτινον σκελετόν τόν όποιον περιτυλίσσει μέ σωρδόν σπάγκου. Τότε επιθέτει κατά στρώματα τήν εκ χαρτίου ζύμην, έως ότου σχηματισθῆ περίπου τό άγαλμα' διά τής συμπίεσης δέ γλύφει τελειότερον τάς λεπτομερείας.

Πηγαί πετρελαίου.

Ο έν Όδησσῶ άνταποκριτής τών «Daily News» άγγέλλει ότι έν Βακού άνεκαλύφθη νέα άπιστεϋτως πλούσια πηγή Νάφθης, ήτις παράγει 15000 τόνους καθ' ήμέραν. Ολα τά δοχεΐα εινε πλήρη και τώρα διοχετεύουσι τό έλαιον εις τήν Κασπίαν θάλασσαν. Πάσαι αί δοκιμαί όπως έμποδισθῆ ή έξοδος του έλαίου άπέτυχαν. Αί παχέαι σιδηραί ράβδοι τάς όποιας μετεχειρίσθησαν πρός τόν σκοπόν τουτον, έθραύσθησαν ως πυρεΐα.